



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 68/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou [REDAKČIA], advokátska kancelária, [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 NcC 35/2015 a jeho uznesením z 11. júna 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 14 NcC 35/2015 z 11. júna 2015 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je žalobcom v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 4 C 131/2014, ktorého predmetom je žaloba o ochranu osobnosti. Zákonná sudkyňa vo veci listom z 19. januára 2015 oznámila, že sa vo veci cíti byť zaujatá a súhlasí, aby vec bola pridelená inému sudcovi. Vec bola v zmysle § 16 zákona č. 99/1966 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov predložená krajskému súdu, ktorý o veci rozhodol napadnutým uznesením tak, že zákonnú sudkyňu nevytlúčil z prejednávania a rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 131/2014.

Sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu krajskému súdu vytýka, že krajský súd vec arbitrárne a nesprávne právne posúdil. Z uvedených dôvodov považoval napadnuté uznesenie krajského súdu za porušujúce jeho označené práva.

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv napadnutým uznesením krajského súdu, napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € a náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ zároveň žiadal, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu z dôvodu, že *„nariadením exekúcie by mi vznikla nenapraviteľná a neprimerane väčšia ujma, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti“*.

Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom, ako aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky zistil, že sťažnosťou napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 18. augusta 2015.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu...

Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

Napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 18. augusta 2015. Súčasne z príloh sťažnosti (poštová obálka s prijímacou pečiatkou pošty Pezinok) vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť na poštovú prepravu 30. novembra 2015.

Keďže sťažovateľ podal svoju sťažnosť na poštovú prepravu až 30. novembra 2015, dostal sa zjavne do omeškania s podaním sťažnosti, ktoré v zmysle citovanej judikatúry nemožno odpustiť. Ústavný súd preto predmetnú sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2016